

Cochabamba, mars 2010

Kjære faddere og venner av VH!

Vi nærmer oss påskehøytiden og våren er forhåpentligvis snart her! I Bolivia så har det nye skoleåret startet opp, og Margarita skriver et brev til oss med oppdateringer fra barnehjemmet: "Dette året har begynt bra for barnehjemmet Valle Hermoso. Alle barna og ungdommene våre kom vel tilbake etter et flott opphold hos familiene sine, og det nye skoleåret er begynt for fullt! Skolematerialet er kjøpt inn i kvantitet, og uniformer er fornyet! Mange av ungene har vokst ut av sine klær, så en shoppingrunde måtte til for å dekke dette behovet.

Vi fikk besøk av ei britisk dame, Deborah, via den internasjonale barneorganisasjonen Red Viva. Hun ble henrykt over hvor god oppførsel og orden vi har på barnehjemmet. Hun sier at det var ikke vanskelig å legge merke til de to minste på VH: Rosalio med sin sprudlende personlighet, og Joel med sine lange, nydelige krølla øyevipper!

Joel, som er bror til Sirle, kom til oss i slutten av november 2009. Vi har en helt spesiell opplevelse knyttet mot fadderskapet til denne gutten. Undertegnede avholdt julemesse til inntekt for å

betale tomt til "prosjekt studenthjem", og midt oppi dette ringer telefonen fra Bolivia. Margarita ringer og forteller: "Vi tar inn en ny gutt, moren er her nå og skal snart reise." Vi svarer positivt til dette fordi vi har sengeplass til en gutt til. Samtidig sender jeg en bønn til Gud, og takker for at han er de farløses far.

Det går knapt en klokke time så får jeg inn en melding på mobilen min. En ny fadderfamilie var interessert å være i kontakt med oss, og like før jul ble de Joels faddere her i Norge. Akkurat på samme tid får Luisa sin nye fadderfamilie. Vi opplever igjen og igjen at når

vi tørr å gå (slik Peter gjorde da han gikk på vannet), så følger velsignelsen veldig fort etter. Vi tror på en mektig Gud! Vi tror som det står i 1.Kor.9.8: "Og Gud er mektig til å gi dere all nåde i rikelig mål, for at dere alltid og i alle ting kan ha alt det dere trenger til, og ha overflod til all god gjerning!"

Derfor er vi i gang med planlegging av studenthjemmet. Vi er i en startfase på prosjektet. Vi har allerede blitt lovet driftskostnader i mange år fremover. Flere forretningsbedrifter har ringt oss, som da ønsker å øremerke deres gaver til studenthjemmet.

I første omgang så ønsker vi å kjøpe mer tomt, og vi ønsker oss en brønn slik at vi både blir selvforsynt med vann, og at vi da også kan selge vann. Brønnen er tiltenkt på tomta til studenthjemmet, men blir vannforsyning både til barnehjemmet og til studenthjemmet. Men utfordringene står i kø. Da VH ble bygd så fantes det ikke et offentlig kloakksystem i det området der barnehjemmet ligger. I flere

måneder har vi kjempet med en overfylt septik-tank hvor

regnvannet filtreres inn og jordens evne til å drenere flytende veske har nådd sitt klimaks. Nå har vi mulighet til å koble oss til kloakksystemet som heldigvis også er kommet til vårt nærområde, men det er en kostnad på 11.000 kroner. Hvis du er en giver som kjenner for at hjertet banker for å hjelpe oss med å betale noe av dette, så ta gjerne kontakt med enten Aija eller Ingvild (undertegnede).

Vi har også nylig hatt besøk av Rune Einarborg, som er fadder for ei av våre jenter, og mange av dere kjenner ham godt via "Oruro-misjonen". Rune med vennene sine gav ungene våre en festdag! Tusen takk, Rune, for denne flotte gaven!

Rune ønsker også å dele noen av sine opplevelser med oss her i dette brevet:

"Vi er tre fra Norge på besøk i "den vakre dalen." Frank, Ole Andreas og jeg. Det er torsdag formiddag 25.februar 2010. Vi stopper bilen utenfor barnehjemmet, porten går opp og ut kommer en hel liten "velkomstkomite." Glade barn hilser oss velkommen. Vi får gode klemmer og omfavnelser. De har hørt på forhånd, at vi er underveis. De, som oss, har gledet seg til besøket. Nå er vi endelig framme etter mange timer i fly, timer i vent på flyplasser og lange minutter i køkjøring i trafikken i storbyen Cochabamba. Inne på barnehjemmet oppfører barna en slags velkomstdans for oss, en lovsangsdans. Det er vakkert. De er så flinke. Tydelig at dette har de øvd på.

Men vi har tenkt å gjøre noe ekstra for Valle Hermoso barna og de voksne der. Be de med til Casa Campestre. Det er et kjempeflott hotell og konferanse sted. Med badebasseng, et nydelig beplantet område og en middagsservering som ikke står tilbake for noe i Norge. Stedet ligger litt i utkanten av byen, helt skjermet for biltrafikk og bystøy. Barna

skal få spise alt det de bare orker og kose seg i dette mini-paradisets i

Cochabamba. Og gjett om de lar seg be to ganger. - Vi er 26 barn og voksne rundt utendørsbordet under palmene på Casa Campestre. Bestyrer Margarita, ei husmor, en pedagog og en psykolog, alle tilknyttet barnehjemmet, barna, noen venner og oss tre fra Norge. Det blir den drømmedagen vi hadde håpet.

UTDANNELSE ER TINGEN.

For barn og ungdom i Bolivia, som på alle andre steder, er skole og utdanning den viktige veien ut av fattigdom og fornedrelse, ut av håpløshet og fram mot selvstendighet og egenverd. Barna og de unge på Valle Hermoso har selvsagt forstått dette. De får den beste oppfølging i skolearbeidet og masse oppmuntringer. Og de er skoleflinke. Noen av de største av dem er studenter nå i høyere utdanning. Avelina har gått veien om en mer

praktisk yrkesutdanning. Hun har blitt frisør. Hun skal få bo på studenthjemmet som skal bygges på nabotomta tett ved Valle Hermoso. Og i nærmiljøet rundt Valle Hermoso bor

mange mennesker som sikkert trenger en slik frisør i blant. Det har ordnet seg for Avelina.

Bolivia er det fattigste landet i Sør-Amerika. Men landet har en stor kapital i sitt eget folk. I barna og de unge. Valle Hermoso er med på å frigjøre denne kapitalen. La den få ben å gå på. Omsette den i lykkelige mennesker som vil bety noe for landet sitt. Alle faddere i Norge skal vite: Dere hjelper et barn opp og fram, men dere er også med på å bygge landet Bolivia. Med beste hilsen, Rune Einarborg"

Avslutningsvis vil vi ønske dere alle en fin påskehøytid! Påsken kan bety så forskjellig for den enkelte av oss. Noen koser seg på fjellet, mens andre søker vårlufta ved sjøen. I naturen spretter snart vårløkene fram, og vi nyter hver solfylt dag. Påsken er tid for ettertanke, og det kan være en fin tid til å rydde både i indre hjerterom og i ytre omstendigheter. Det er godt å vite at Gud er allesteds nærværende.....og jeg er takknemlig for at Jesus Kristus ikke bare

døde for meg, men han stod opp igjen, og sitter i dag ved Faderens høyre hånd.

I dette budskapet henter jeg hvile fra alt eget strev, og det gir meg frimodighet til å leve i alle livets omstendigheter, med vissheten om at vi har en god far i himmelen som elsker å overøse den enkelte av oss med sin godhet. Når du har tatt imot Ham i ditt hjerte, så er du Høyt Favorisert, Dypt Elsket og Rikt Velsignet.

Vi ønsker med dette hver enkelt av dere en flott påskehøytid! Tusen takk for din/deres støtte til barna våre på VH. Må Gud velsigne den enkelte av dere rikelig tilbake!

Varme hilsener fra Margarita, Aija og Ingvild.